

Lovtidende A

2021

Udgivet den 1. december 2021

30. november 2021.

Nr. 2190.

Lov om gennemførelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Ukraine

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Bestemmelserne i protokol af 2. februar 2021 til ændring af overenskomsten mellem Kongeriget Danmarks regering og Ukraines regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter gælder her i landet, jf. bilag 1.

§ 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Amalienborg, den 30. november 2021

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Morten Bødskov

Bilag 1**PROTOKOL****TIL ÆNDRING AF OVERENSKOMSTEN MELLEM KONGERIGET DANMARKS REGERING OG UKRAINES REGERING TIL UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING OG FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMST- OG FORMUESKATTER**

Kongeriget Danmarks regering og Ukraines regering (herefter omtalt som »de kontraherende stater«), som ønsker at indgå en protokol til ændring af overenskomsten mellem Kongeriget Danmarks regering og Ukraines regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter, undertegnet i København den 5. marts 1996 (herefter omtalt som »overenskomsten«), er blevet enige om følgende:

ARTIKEL 1

Overenskomstens artikel 2 »De af overenskomsten omfattede skatter«, stykke 1, 2 og 3, affattes således:

»Artikel 2**Omfattede skatter**

1. Denne overenskomst finder anvendelse på indkomstskatter, der pålægges på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvordan de opkræves.
2. Som indkomstskatter anses alle skatter, som pålægges hele indkomsten eller dele af indkomsten, herunder skatter på fortjeneste ved afhændelse af rørlig eller fast ejendom, skatter på det samlede beløb af gage eller lønninger udbetalt af foretagender såvel som skatter på formueforøgelse.
3. De gældende skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, er især:
 - a) i Ukraine:
 - (i) indkomstskatten for personer, og
 - (ii) skatten på foretagenders fortjeneste, (herefter omtalt som »ukrainsk skat«),
 - b) i Danmark:
 - (i) indkomstskatten til staten,
 - (ii) den kommunale indkomstskat, (herefter omtalt som »dansk skat«).

ARTIKEL 2

I overenskomstens artikel 3 »Almindelige definitioner«, stykke 1, indsættes følgende som litra j:

- »j) udtrykket »pensionsinstitut« i en stat betyder en enhed eller et arrangement, som er etableret i en kontraherende stat, og som behandles som en selvstændig person efter denne stats skattelovgivning, og:
- (i) som er etableret og udelukkende drives med henblik på at administrere pensionsydelser eller at stille sådanne ydelser eller tilsvarende fordele til rådighed for fysiske personer, og som sådan er reguleret af denne stat eller en af dens politiske underafdelinger, eller

- (ii) som er etableret og udelukkende eller næsten udelukkende drives med henblik på at foretage investeringer til fordel for enheder eller arrangementer som nævnt i underafsnit (i).«.

ARTIKEL 3

Overenskomstens artikel 4 »Skattemæssigt hjemsted«, stykke 1, affattes således:

»1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, enhver person som efter lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde, registreringsforhold eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.«.

ARTIKEL 4

Overenskomstens artikel 8 »International transport«, stykke 4, ophæves.

ARTIKEL 5

1. Overenskomstens artikel 10 »Udbytter«, stykke 2, affattes således:

»2. Udbytter udbetalt af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan dog også beskattes i denne stat efter denne stats lovgivning, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den pålignede skat ikke overstige:

- a) 5 pct. af udbyttes bruttobeløb, hvis den retmæssige ejer er et selskab, som i en uafbrudt periode på 365 dage indbefattet den dag, hvor udbytterne udbetales, direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet (ved opgørelsen af denne periode tages der ikke hensyn til ændringer i ejerforhold, som er en direkte følge af omstrukturering af selskaber, såsom fusion eller spaltning af det selskab, som ejer aktierne, eller som udbetaler udbyttet),
- b) 15 pct. af udbyttets bruttobeløb i alle andre tilfælde.

Uanset bestemmelserne i litra a og b ovenfor skal den kontraherende stat, hvor selskabet er hjemmehørende, fritage udbytter udbetalt af dette selskab, hvis den retmæssige ejer af udbyttet er et pensionsinstitut i den anden stat.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelse af disse begrænsninger.

Dette stykke berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.«.

ARTIKEL 6

Overenskomstens artikel 11 »Renter«, stykke 2, affattes således:

»2. Renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige 10 pct. af renternes bruttobeløb. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelse af denne begrænsning.«.

ARTIKEL 7

Overenskomstens artikel 12 »Royalties«, stykke 2, affattes således:

»2. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat, kan dog også beskattes i denne stat i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 5 pct. af betalingerne.«.

ARTIKEL 8

Overenskomstens artikel 13 »Kapitalgevinster«, stykke 6, ophæves, og stykke 7 bliver herefter stykke 6.

ARTIKEL 9

Overenskomstens artikel 15 »Personligt arbejde i tjenesteforhold«, stykke 4, ophæves.

ARTIKEL 10

Overenskomstens artikel 20 »Studerende«, stykke 2, affattes således:

»2. For stipendier, legater og vederlag fra ansættelse, som ikke er omfattet af stykke 1, er en studerende eller lærling som omtalt i stykke 1 herudover under sådant studium eller uddannelse berettiget til samme fritagelser, lempelser eller nedsættelser vedrørende beskatning, som indrømmes til personer, der er hjemmehørende i den kontraherende stat, den pågældende besøger.«

ARTIKEL 11

Overenskomstens artikel 22 »Formue« ophæves. Artiklerne efter artikel 22 omnummereres ikke.

ARTIKEL 12

Overenskomstens artikel 24 »Ophævelse af dobbeltbeskatning« affattes således:

»Artikel 24

Ophævelse af dobbeltbeskatning

Dobbeltbeskatning ophæves på følgende måde:

1. I Ukraine:

- a) Når en person, som er hjemmehørende i Ukraine, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Ukraine indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Danmark.

Sådant fradrag kan dog ikke overstige den del af indkomstskatten som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Danmark.

- a) Når indkomst erhvervet af en person, som er hjemmehørende i Ukraine, efter en bestemmelse i overenskomsten er fritaget for beskatning i Ukraine, kan Ukraine alligevel tage den fritagne indkomst i betragtning ved beregningen af skatten af en sådan persons øvrige indkomst.

2. I Danmark:

- a) Når en person, som er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Ukraine (undtagen i det omfang, at disse bestemmelser udelukkende muliggør beskatning i Ukraine, fordi indkomsten også er indkomst erhvervet af en person,

der er hjemmehørende i Ukraine), skal Danmark, medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Ukraine.

- b) Sådant fradrag kan dog ikke overstige den del af indkomstskatten som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Ukraine.
- c) Når en person, som er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Ukraine, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten indrømme fradrag for den del af indkomstskatten, som kan henføres til indkomst, der hidrører fra Ukraine.«

ARTIKEL 13

Overenskomstens artikel 26 »Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler«, stykke 1, 1. punktum, affattes således:

»1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af den ene eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse kontraherende staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i en af de kontraherende stater.«

ARTIKEL 14

Overenskomstens artikel 27 »Udveksling af oplysninger« affattes således:

»Artikel 27

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, i det omfang denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Enhver oplysning, som en kontraherende stat har modtaget i medfør af stykke 1, skal holdes hemmelig på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i medfør af denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, tvangsfuldbyrdelse, retsforfølgning eller afgørelser af klager med hensyn til de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsynet med førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. Oplysninger, som modtages af en kontraherende stat, kan uanset det foregående anvendes til andre formål, når sådanne oplysninger kan anvendes til sådanne andre formål efter lovgivningen i begge stater, og den kompetente myndighed i den stat, der meddeler oplysningerne, giver tilladelse til sådant brug.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis,

- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville være i strid med almene hensyn (ordre public).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger efter denne artikel, skal den anden kontraherende stat iværksætte de foranstaltninger, der er til rådighed for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, uanset om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til egne skatteformål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i stykke 3, men i intet tilfælde kan sådanne begrænsninger fortolkes sådan, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes sådan, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansielle institution, repræsentant eller en person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.«

ARTIKEL 15

Overenskomstens artikel 28 »Administrativ bistand« affattes således:

»Artikel 28

Bistand ved inddrivelse af skatter

1. De kontraherende stater yder hinanden bistand ved inddrivelse af skattekrav. Denne bistand er ikke begrænset af artikel 1 og 2. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan ved gensidig aftale fastsætte nærmere regler for anvendelsen af denne artikel.
2. Udtrykket »skattekrav« betyder i denne artikel et skyldigt beløb vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, som pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, så længe sådan beskatning ikke er i strid med denne overenskomst eller med andet juridisk instrument, som de kontraherende stater er deltagere i, såvel som renter, administrative bøder og omkostninger i forbindelse med inddrivelse og sikring af sådanne beløb.
3. Når en kontraherende stats skattekrav kan inddrives efter denne stats lovgivning, og den person, som skylder beløbet, ikke efter denne stats lovgivning kan gøre indsigelser mod inddrivelsen på dette tidspunkt, skal dette skattekrav på anmodning fra den kompetente myndighed i denne stat anerkendes af den anden stats kompetente myndighed med henblik på inddrivelse. Skattekravet skal inddrives af denne anden stat efter de bestemmelser, der efter denne anden stats lovgivning gælder for inddrivelse af skattekrav, som om det pågældende skattekrav var denne anden stats eget skattekrav.
4. Når en kontraherende stats skattekrav er af en sådan karakter, at denne stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen af kravet, skal dette skattekrav på anmodning af denne stats kompetente myndighed anerkendes af den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på iværksættelse af sådanne foranstaltninger. Denne anden stat skal iværksætte foranstaltninger med henblik på sikring af skattekravet efter bestemmelserne i denne anden stats lovgivning, som om det pågældende skattekrav var denne anden stats eget skattekrav, uanset om skattekravet på det tidspunkt, hvor foranstaltningerne iværksættes, ikke kan inddrives i den førstnævnte stat, og uanset om den person, som skylder beløbet, kan gøre indsigelser mod inddrivelsen.
5. Et skattekrav, som er anerkendt af en kontraherende stat efter stykke 3 eller 4, skal uanset bestemmelserne i stykke 3 og 4 ikke i denne stat undergives de tidsfrister eller gives nogen fortrinsstilling, som måtte gælde for et skattekrav efter denne stats lovgivning på grund af kravets karakter. Endvidere skal

et skattekrav, som anerkendes af en kontraherende stat efter stykke 3 og 4, ikke i denne stat have nogen fortrinsstilling, som måtte gælde for dette skattekrav efter den anden kontraherende stats lovgivning.

6. Søgsmål med hensyn til eksistensen eller gyldigheden af en kontraherende stats skattekrav, eller med hensyn til beløbets størrelse, kan ikke indbringes for domstole eller administrative myndigheder i den anden kontraherende stat.

7. Hvis et skattekrav på et tidspunkt efter fremsættelse af en anmodning fra en kontraherende stat efter stykke 3 eller 4, og før den anden kontraherende stat har inddrevet og overført det pågældende skattekrav til den førstnævnte stat, ophører med at være

- a) for så vidt angår en anmodning efter stykke 3, et skattekrav i den førstnævnte stat, som kan inddrives efter denne stats lovgivning, og hvor den person, som skylder beløbet, på dette tidspunkt efter lovgivningen i denne stat ikke kan gøre indsigelse mod inddrivelsen, eller
- b) for så vidt angår en anmodning efter stykke 4, et skattekrav i den førstnævnte stat, hvor denne stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen,

skal den kompetente myndighed i den førstnævnte stat straks underrette den kompetente myndighed i den anden stat herom, og efter den anden stats valg skal den førstnævnte stat enten stille anmodningen i bero eller trække den tilbage.

8. Bestemmelserne i denne artikel kan i intet tilfælde fortolkes sådan, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at iværksætte foranstaltninger, som ville stride mod almene interesser (ordre public),
- c) at yde bistand, hvis den anden kontraherende stat ikke har iværksat alle rimelige foranstaltninger til inddrivelse henholdsvis sikring af skattekravet, som kan iværksættes efter denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis,
- d) at yde bistand i tilfælde, hvor den administrative byrde for denne stat klart ikke står mål med de fordele, som den anden kontraherende stat vil opnå.«.

ARTIKEL 16

Efter overenskomstens artikel 30 indsættes som artikel 30A:

»Artikel 30A

Berettigelse til fordele

1. Uanset de øvrige bestemmelser i denne overenskomst gives der ikke fordele efter denne overenskomst for så vidt angår indkomst, hvis det i betragtning af alle relevante fakta og omstændigheder er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med noget arrangement eller nogen transaktion, som direkte eller indirekte resulterede i denne fordel, medmindre det godtgøres, at opnåelse af denne fordel under disse omstændigheder ville være i overensstemmelse med genstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i denne overenskomst.

2. Når en fordel efter denne overenskomst afslås over for en person i medfør af stykke 1, skal den kontraherende stats kompetente myndighed, som ellers skulle have givet denne fordel, alligevel anse denne person for at være berettiget til denne fordel eller til andre fordele med hensyn til en bestemt indkomst, hvis denne kompetente myndighed efter anmodning fra den pågældende person og efter at taget de relevante fakta og omstændigheder i betragtning bestemmer, at sådanne fordele ville være blevet givet til denne person i fravær af den transaktion eller det arrangement, der henvises til i stykke 1.

3. Den kontraherende stats kompetente myndighed, til hvilken anmodningen er fremsat af en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal konsultere den anden kontraherende stats kompetente myndighed, inden anmodningen afslås.«

ARTIKEL 17

Overenskomstens protokol ophæves.

ARTIKEL 18

1. De kontraherende stater skal ad diplomatisk vej skriftligt underrette hinanden, når de procedurer, som efter intern lovgivning er nødvendige for, at protokollen kan træde i kraft, er afsluttet.

2. Denne protokol udgør en integreret del af overenskomsten og træder i kraft den sidste dag i den måned, der følger efter den måned, hvor den sidste af de underretninger, der er nævnt i stykke 1, modtages. Denne protokol har virkning:

- a) for så vidt angår kildeskatter, på beløb, som betales til eller godskrives ikke-hjemmehørende personer den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor denne protokol træder i kraft, eller senere,
- b) for så vidt angår andre skatter, for indkomstår, som begynder den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor denne protokol træder i kraft, eller senere.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne protokol.

UDFÆRDIGET i Kyiv den 2. februar 2021 i to eksemplarer på ukrainsk, dansk og engelsk, hvor alle tekster har samme gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse med hensyn til fortolkningen af de ukrainske og danske tekster, er den engelske tekst afgørende.

For Ukraines regering:

For Kongeriget Danmarks regering:

Serhii Marchenko

Ole Egbjerg Mikkelsen